รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ*

มงคล ศัยยกุล[1]

ลัดดาวรรณ ณ ระนอง[2] *นิธิพัฒน์ เมฆขจร*[3]

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ 2) สร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการสำหรับการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ 3) เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการกับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏที่ไม่ได้รับการปรึกษาใดๆ ในระยะก่อนการปรึกษา หลังการปรึกษา และหลังการติดตามผล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ 8 แห่ง จำนวน 960 คน กลุ่มที่ 2 คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่มีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 56 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 2.407-7.222 และมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .9244 และรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และค่าความแปรปรวนแบบวัดซ้ำสองทาง

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบเชิงยืนยันแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การตั้งเป้าหมายและการวางแผนอิสระแห่งตนและกล้าตัดสินใจ การรับรู้ความสามารถของตน และความรับผิดชอบต่อตนเอง มีน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติ

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมและรายองค์ประกอบของกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการ, นักศึกษามหาวิทยาลัย

---

* วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2556

[1] อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

[2] รองศาสตราจารย์ประจำสาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

[3] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์)

An Integrative Group Counseling Model for Developing Achievement Motivation of Rajabhat University Students*

Mongkol Saiyakul[1]

Laddawan Na Ranong[2] *Nitipat Mekkhachorn*[3]

Abstract

The objectives of this research were to: 1) study the achievement motivation factors of Rajabhat University students, 2) build up the integrative group counseling model for developing achievement motivation of Rajabhat University students, and 3) compare the achievement motivation of Rajabhat University students who were treated by integrative group counseling model with the students who did not obtain any treatment.

The subjects were Rajabhat University students that were divided into two groups. The first group comprised 960 students from 8 Rajabhat Universities. The second group consisted of 16 Nakhon Sawan Rajabhat University students with total achievement motivation scores at the 25th percentile and lower. Accordingly, they were divided into two groups, classified as an experimental group and a control group. Each group was composed of eight students. The research instruments were a questionnaire having 56 items, with the discrimination power between 2.407-7.222 and reliability coefficient of .9244 and the integrative group counseling model approved by 7 experts. The Mean, Standard Deviation, Construct Validity by Confirmatory Factor Analysis, and Two-way Repeated ANOVA were employed for the statistical analysis.

The research findings were as follows:

1. The confirmatory factors of the achievement motivation functioning could be characterized into four factors: Goal Setting and Planning, Autonomy and Decision Making, Self-Efficacy and Self-Responsibility. These four factors had high loading at a .01 significant level.

2. The integrative group counseling model consisted of 3 stages which were Beginning stage, Operating stage and Terminating stage.

3. Subsequently, there were differences between both total achievement motivation and each of the achievement motivation components of the experiment group and the control group that were treated by the integrative group counseling before counseling, after counseling and after the follow up period at the 0.05 level of significance.

Keywords: Achievement Motivation, Integrative Group Counseling Model, University Students.

---

* Research Article from Dissertation for the Doctor of Philosophy Degree Program in Guidance and Psychological Counseling, Sukhothai Thammathirat Open University, Thailand, 2013

1 Lecturer, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University

2 Associate Professor, Education Program, Sukhothai Thammathirat Open University (Thesis Advisor)

3 Assistant Professor, Education Program, Sukhothai Thammathirat Open University (Thesis Advisor)

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

การพัฒนาผู้เรียน ถือว่าเป็นภารกิจสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา แต่เนื่องจากผู้เรียนกำลังอยู่ในช่วงของวัยรุ่นซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ และจิตใจ จึงทำให้อาจเกิดปัญหาชีวิตในวัยนี้ได้ (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2545, น. 329-330) สอดคล้องกับการศึกษาของไชยรัตน์ ปราณี และคณะ (2554, ออนไลน์) ในโครงการ Child watch ปี 2549 ที่พบว่า เด็กและเยาวชนระดับอุดมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ มีปัญหาพฤติกรรมหลายอย่าง เช่น ไม่สนใจการเรียน ขาดความกระตือรือร้น และเมื่อพบกับอุปสรรคปัญหาก็ไม่สามารถแก้ไขให้สำเร็จลุล่วงได้

สุชาติ ธาดาธำรงเวช รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ (2555, ออนไลน์) ได้มอบนโยบายเกี่ยวกับการหาวิธีการที่จะทำให้นักศึกษาจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิทเทคเกอร์ (Whittaker, 1970; อ้างถึงใน เสถียร อุตวัติ, 2551) ที่พบว่า การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้นักศึกษามีพลังในการแข่งขันต่อสู้กับอุปสรรคปัญหา มีความอดทนพยายาม และมีจิตใจจดจ่อกับงานที่ทำเพื่อต้องการความสำเร็จสูง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของบุคคลที่ต้องการที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง และพยายามหาวิธีการในการแก้ไขปัญหาเพื่อนำตนเองสู่ความสำเร็จ (McClelland, 1953, pp. 110-111) สอดคล้องกับเมอร์เร่ (Murray, 1938, pp. 166-167) ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามต่อสู้กับอุปสรรค ต้องการสำเร็จด้วยความมีมาตรฐานดีเลิศและเหนือบุคคลอื่น ดังนั้น การที่บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะช่วยให้ประสบความสำเร็จได้ในหลายๆ ด้าน เช่น จากการศึกษาของบราวน์ (Brown, 1969, p. 3411A) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจากการศึกษาของศิริรัตน์ แสนยากุล (2546, น. 61) พบว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะทำกิจกรรมกลุ่มได้สำเร็จ และรวดเร็วกว่าผู้เรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ นอกจากนี้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ยังเป็นคุณลักษณะสำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงานและการดำเนินชีวิตส่วนตัวได้ (Wiener, 1973, น. 242)

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอน และนักแนะแนว จำนวน 13 คน และการใช้แบบสอบถามกับนักศึกษา จำนวน 250 คน ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ สรุปได้ว่า นักศึกษาควรได้รับการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วยวิธีการให้การปรึกษากลุ่ม เนื่องจากมีความเหมาะสมกับวัยรุ่นที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัย เพราะจะช่วยให้กล้าแสดงออก และมีแรงจูงใจในการแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง (Israclashvili, 2008, pp. 128-130) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการให้การปรึกษากลุ่ม โดยสร้างเป็นรูปแบบเชิงปฏิบัติการ (Practice Model) (เสรี ชัดแช้ม, 2538, น. 52) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติ จำนวน 10 ครั้งๆ ละ 2 ชั่วโมง

รวม 20 ชั่วโมง ร่วมกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบผู้รับการปรึกษาเป็นศูนย์กลาง เอกัตบุคคล ภวนิยม พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม พฤติกรรมนิยม และเผชิญความจริง โดยรูปแบบการปรึกษากลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้เป็นการบูรณาการเฉพาะเทคนิคการปรึกษากลุ่มร่วมกับกิจกรรมกลุ่ม (Giovazolias Theodoros, 2005, pp. 166-167) โดยมุ่งเน้นให้ครอบคลุม 3 ปัจจัย คือ ความคิด ความรู้สึก และการกระทำ (Corey, 2004, pp. 457-465) เพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาแต่ละองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้ดีขึ้น อันจะทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในด้านการเรียน การทำกิจกรรม และการดำรงชีวิตในสังคมได้ตามศักยภาพของตนอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
2. เพื่อสร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการกับนักศึกษาราชภัฏที่ไม่ได้รับการปรึกษาใดๆ ในระยะก่อนการปรึกษา ระยะหลังการปรึกษา และระยะหลังการติดตามผล

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการกับนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการปรึกษาใดๆ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในระยะก่อนการปรึกษา ระยะหลังการปรึกษา และระยะหลังการติดตามผล แตกต่างกัน
2. นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระยะก่อนการปรึกษา ระยะหลังการปรึกษา และระยะหลังการติดตามผล แตกต่างกัน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการให้การปรึกษากลุ่ม ได้แก่ ทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบผู้รับการปรึกษาเป็นศูนย์กลาง แบบเอกัตบุคคล แบบภวนิยม แบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม แบบพฤติกรรมนิยม และแบบเผชิญความจริง (Corey, 2004, pp. 268-465) แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมกลุ่ม (คมเพชร ฉัตรศุภกุล, 2546, น. 10-15) และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของอัลชูเลอร์ (Alshuler, 1963, pp. 24-25) แอทคินสัน (Atkinson, 1966, pp.240-241) เมอร์เร่ (Murray,1938, pp.166-167) วิดเลอร์ (Vidler, 1977, pp. 67-68) และแมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953, pp.110-111) สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมี 4 องค์ประกอบ คือ

การตั้งเป้าหมายและการวางแผน อิสระแห่งตนและกล้าตัดสินใจ การรับรู้ความสามารถของตน และความรับผิดชอบต่อตนเอง จากการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิด ดังแสดงในภาพประกอบที่ 1

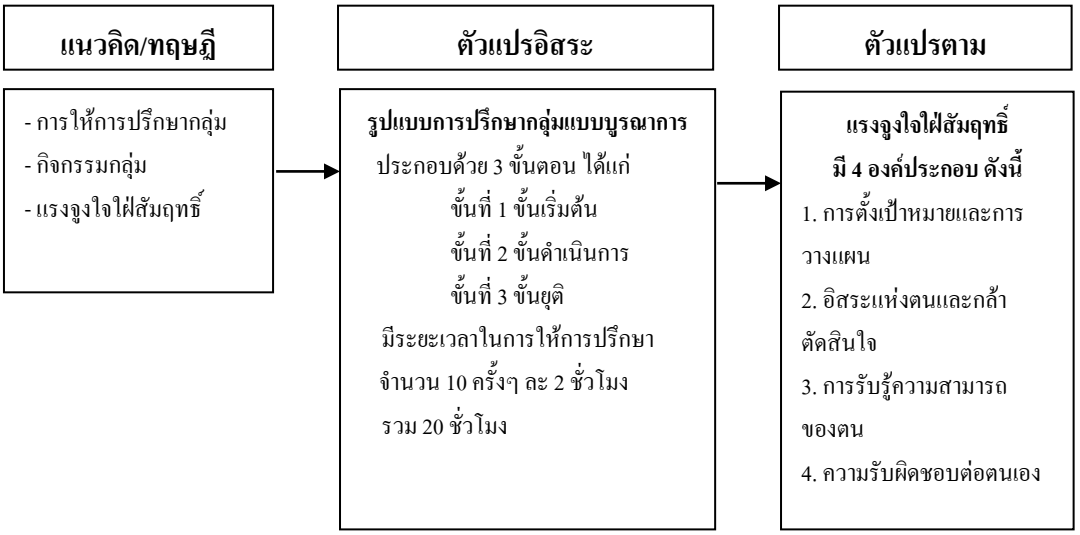

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยทดลองแบบ Pretest-Posttest Control Group Design (Hedley and Mitchell, 1995, p. 207) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการศึกษาออกเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 40 แห่ง จำนวน 140,445 คน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2555,ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 8 แห่ง จำนวน 960 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 56 ข้อ โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index Item of Objective Congruence) มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 2.407-7.222 และมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับ เท่ากับ .9244

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 8 แห่ง โดยแบ่งตามเขตภูมิศาสตร์ คือ ภาคเหนือตอนบน ภาคเหนือตอนล่าง ภาคอีสานตอนบน ภาคอีสานตอนล่าง ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยละ 120 คน แบ่งเป็นเพศชาย 60 คน เพศหญิง 60 คน รวม 960 คน โดยใช้แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) ของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ	b	SE	t	R^2
การตั้งเป้าหมายและการวางแผน	0.72	0.03	23.89**	0.52
อิสระแห่งตนและกล้าตัดสินใจ	0.85	0.03	27.46**	0.71
การรับรู้ความสามารถของตน	0.76	0.03	25.45**	0.58
ความรับผิดชอบต่อตนเอง	0.85	0.03	27.91**	0.73
ผลการทดสอบความเหมาะสม Chi-Square = 0.014 df =1 P = 0.91 GFI = 1.00 AGFI =1.00 RMR = 0.00053				

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตารางที่ 1 พบว่า โมเดลแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ มีน้ำหนักองค์ประกอบในแต่ละด้านมีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน แสดงว่า องค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการพิจารณาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยองค์ประกอบด้านอิสระแห่งตนและกล้าตัดสินใจกับองค์ประกอบความรับผิดชอบต่อตนเองมีค่าน้ำหนักมากที่สุด เท่ากับ 0.85 รองลงมา ได้แก่ องค์ประกอบด้านการรับรู้ความสามารถของตน เท่ากับ 0.76 และองค์ประกอบด้านการตั้งเป้าหมายและการวางแผน เท่ากับ 0.72

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยทั้งในประเทศ และต่างประเทศเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มเพื่อเป็นแนวทางหรือวิธีการในการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยบูรณาการเฉพาะเทคนิคการปรึกษาของทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้รับการปรึกษา ได้แก่ ทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มแบบผู้รับการปรึกษาเป็นศูนย์กลาง เอกัตบุคคล ภวนิยม พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม พฤติกรรมนิยม และเผชิญความจริง ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มที่สอดคล้องกับการพัฒนาแต่ละองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติ จำนวน 10 ครั้งๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง จากนั้น นำรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) โดยพิจารณาความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ การเลือกใช้ทฤษฎี และเทคนิคการให้การปรึกษากลุ่ม ความเหมาะสมของกิจกรรมกลุ่ม มีค่าระหว่าง 0.71-1.00 หลังจากนั้น นำรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ในการศึกษานำร่อง (Pilot Study) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปใช้จริง

ระยะที่ 3 เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการกับนักศึกษาราชภัฏที่ไม่ได้รับการปรึกษาใดๆ ในระยะก่อนการปรึกษา ระยะหลังการปรึกษา และระยะหลังการติดตามผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 3,816 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 1 ได้มาจาก การเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ที่มีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 16 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการที่ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน พิจารณาค่าความตรงเชิงสอดคล้อง (IOC: Index Item of Objective Congruence) มีค่าระหว่าง 0.71-1.00 ซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการใช้รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการกับกลุ่มทดลอง 8 คน จำนวน 10 ครั้ง ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง ณ ห้องสุนทรียสนทนา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ส่วนกลุ่มควบคุม จำนวน 8 คน ไม่ได้รับการปรึกษาใดๆ โดยหลังการทดลองครั้งที่ 10 ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นคะแนนหลังการทดลอง และระยะหลังการติดตามผลภายหลังการทดลอง 1 เดือน ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาทำแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นคะแนนหลังการติดตามผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผลของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผลของกลุ่มทดลอง

องค์ประกอบ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์								
	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			หลังการติดตามผล		
	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
กลุ่มทดลอง									
การตั้งเป้าหมายและการวางแผน	3.3839	.24128	ปานกลาง	3.7589	.21912	สูง	3.7679	.20825	สูง
อิสระแห่งตนและกล้าตัดสินใจ	3.1875	.10757	ปานกลาง	3.5446	.30048	สูง	3.5446	.22568	สูง
การรับรู้ความสามารถของตน	3.3125	.15242	ปานกลาง	3.5893	.30002	สูง	3.5893	.16533	สูง
ความรับผิดชอบต่อตนเอง	3.2946	.16833	ปานกลาง	3.5893	.16533	สูง	3.5982	.17470	สูง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.2946	.10966	ปานกลาง	3.6205	.16415	สูง	3.6250	.08321	สูง
กลุ่มควบคุม									
การตั้งเป้าหมายและการวางแผน	3.2411	.10056	ปานกลาง	3.3839	.26981	ปานกลาง	3.2089	.20715	ปานกลาง

ตารางที่ 2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์								
	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			หลังการติดตามผล		
	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
อิสระแห่งตนและกล้าตัดสินใจ	3.1875	.21912	ปานกลาง	3.1161	.32157	ปานกลาง	3.1964	.20113	ปานกลาง
การรับรู้ความสามารถของตน	3.3214	.34784	ปานกลาง	3.3125	.44515	ปานกลาง	3.3125	.26709	ปานกลาง
ความรับผิดชอบต่อตนเอง	3.3571	.21598	ปานกลาง	3.4375	.47754	ปานกลาง	3.4554	.34771	ปานกลาง
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.2768	.17652	ปานกลาง	3.3125	.34875	ปานกลาง	3.3683	.23321	ปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมของกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.2946 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ในระยะหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6205 ซึ่งอยู่ในระดับสูง และหลังการติดตามผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.6250 ซึ่งอยู่ในระดับสูง ส่วนคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยรวมของกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และหลังการติดตามผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.2768 3.3125 และ 3.3683 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล ของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำชนิดสองทาง ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	p
ระหว่างกลุ่ม					
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	.453	1	.453	5.678*	.032
ความคลาดเคลื่อน	1.116	14	.080		
ภายในกลุ่ม					
ผลการวัดก่อน หลัง และติดตามผล	.416	1.278	.326	8.893*	.005
ปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มกับผลการวัด	.192	1.278	.150	4.096*	.050
ความคลาดเคลื่อน	.656	17.895	.037		

*p <.05

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 3พบว่า ผลการวัดคะแนนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันต่อคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (F = 4.096, p = .050) แสดงว่า คะแนนที่ได้จากผลการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวม จากการวัดซ้ำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกัน

จากนั้น ผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ผลเฉพาะกลุ่ม (Simple Effects) เป็นรายองค์ประกอบ โดยแยกการวิเคราะห์ทีละกลุ่ม และนำผลที่ได้จากการวัดก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบองค์ประกอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์รายองค์ประกอบที่ได้ผลจากการวัดซ้ำของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์รายองค์ประกอบที่ได้ผลจากการวัดซ้ำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	p
กลุ่มทดลอง	ด้านการตั้งเป้าหมาย					
	และการวางแผน	.768	2	.384	11.125*	.001
	ความคลาดเคลื่อน	.483	14	.035		
	ด้านอิสระแห่งตน					
	และกล้าตัดสินใจ	.680	2	.613	12.281*	.008
	ความคลาดเคลื่อน	.338	14	.028		
	ด้านการรับรู้ความสามารถ					
	ของตน	.409	2	.204	11.230*	.001
	ความคลาดเคลื่อน	.255	14	.018		
	ด้านความรับผิดชอบ					
	ต่อตนเอง	.477	2	.239	12.341*	.001
	ความคลาดเคลื่อน	.271	14	.019		
กลุ่มควบคุม	ด้านการตั้งเป้าหมาย					
	และการวางแผน	.287	2	.144	6.005*	.013
	ความคลาดเคลื่อน	.335	14	.024		

ตารางที่ 4 (ต่อ)

กลุ่ม	แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	p
	ด้านอิสระแห่งตน					
	และกล้าตัดสินใจ	.031	2	.016	.392	.683
	ความคลาดเคลื่อน	.554	14	.040		
	ด้านการรับรู้ความสามารถ					
	ของตน	.000	2	.016	.392	.997
	ความคลาดเคลื่อน	1.651	14	.075		
	ด้านความรับผิดชอบ					
	ต่อตนเอง	.044	2	.022	.268	.657
	ความคลาดเคลื่อน	.1143	14	.138		

*p. <05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4 พบว่า ในกลุ่มทดลองมีคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์รายองค์ประกอบ คือ ด้านการตั้งเป้าหมายและการวางแผน ด้านอิสระแห่งตนและกล้าตัดสินใจ ด้านการรับรู้ความสามารถของตน และด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ที่ได้จากผลการวัดซ้ำมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 11.125, p = .001, F = 12.281, p = .008, F = 11.230, p = .001,F = 12.341, p = .001) ส่วนกลุ่มควบคุมพบว่า คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในด้านการตั้งเป้าหมายและการวางแผนที่ได้จากผลการวัดซ้ำมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (F = 6.005, p = .013) ส่วนในองค์ประกอบด้านอิสระแห่งตนและกล้าตัดสินใจ ด้านการรับรู้ความสามารถของตน และด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ไม่พบความแตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผลการวิจัยสรุปได้ตามลำดับดังนี้

1. องค์ประกอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ การตั้งเป้าหมายและการวางแผน อิสระแห่งตนและกล้าตัดสินใจ การรับรู้ความสามารถของตน และความรับผิดชอบต่อตนเอง

2. รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติ ดังภาพประกอบที่ 2

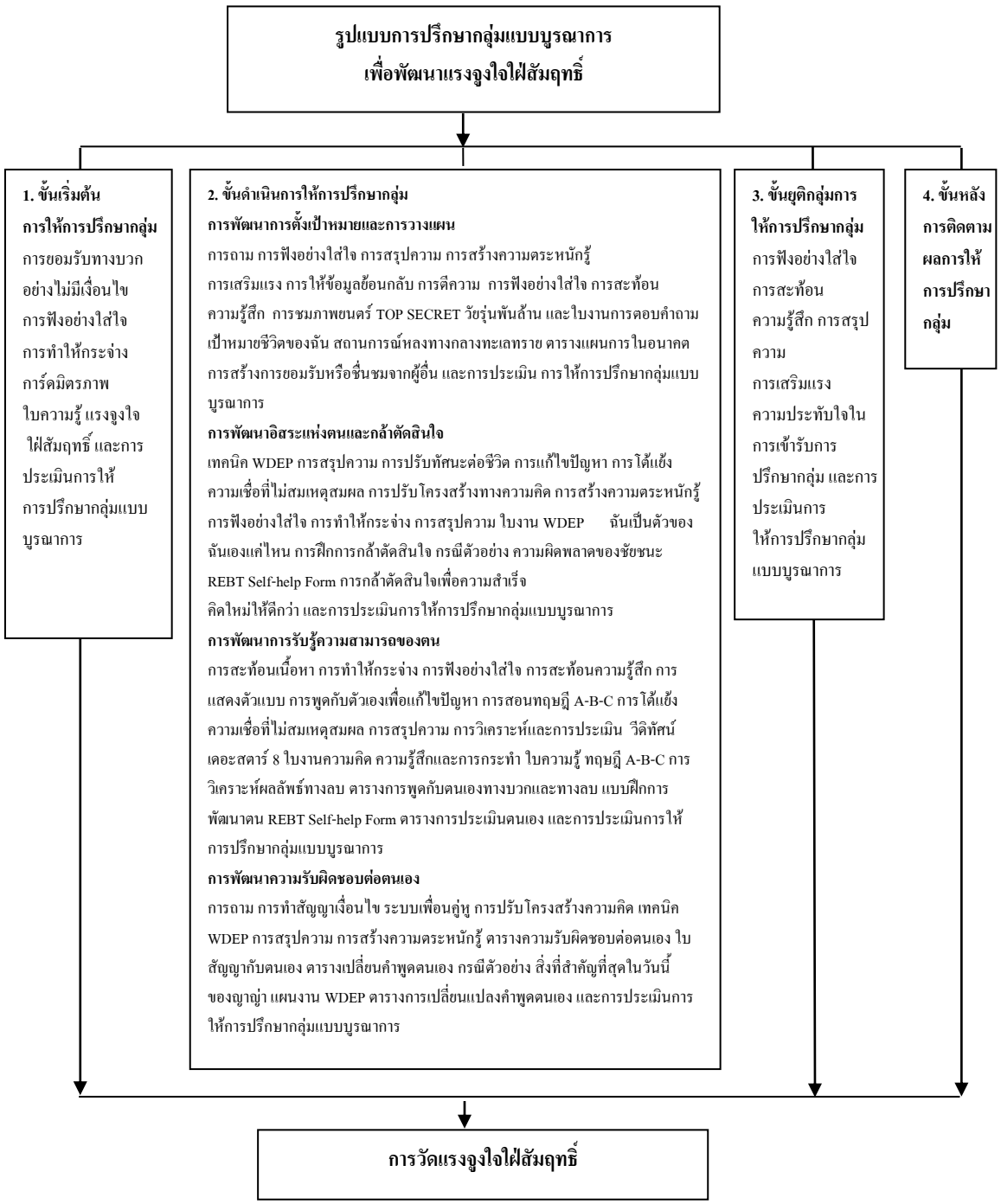

ภาพที่ 2 รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวมและรายองค์ประกอบของกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาองค์ประกอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากการศึกษาองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การตั้งเป้าหมายและการวางแผน อิสระแห่งตนและกล้าตัดสินใจ การรับรู้ความสามารถของตน และด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ทั้งนี้เนื่องจาก องค์ประกอบดังกล่าวเป็นองค์ประกอบที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสังเคราะห์จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของอัลชูเลอร์ (Alshuler, 1963, pp. 24-25) แอทคินสัน (Atkinson, 1966, pp. 240-241) และวิดเลอร์ (Vidler, 1977, pp. 67-68) และแมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953, pp. 110-111) ที่พบว่า ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมายชีวิต การรู้จักวางแผน ความเป็นตัวของตัวเอง กล้าตัดสินใจ การรับรู้ความสามารถของตน และความรับผิดชอบต่อตนเอง

2. การสร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ

รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นรูปแบบที่บูรณาการเทคนิคการปรึกษาของทฤษฎีการให้การปรึกษากลุ่มที่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้รับการปรึกษาร่วมกับกิจกรรมกลุ่มซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยมีการปรับปรุงพัฒนาจากผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน ตรวจสอบ พบว่า ค่าความตรงเชิงประจักษ์ (IOC) มีค่าระหว่าง 0.71 – 1.00 แสดงว่า รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ผ่านเกณฑ์ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏได้ ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ศึกษาความหมาย และองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้งการใช้แบบสอบถามปลายเปิด และการสัมภาษณ์เชิงลึกกับนักศึกษา และเลือกใช้วิธีการให้การปรึกษากลุ่ม ดังคำกล่าวของผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2534, น. 180) ที่กล่าวว่า การให้การปรึกษากลุ่มเป็นกระบวนการของกลุ่มบุคคลที่มีปัญหาหรือความต้องการที่คล้ายๆ กันมาปรึกษาหารือร่วมกัน และแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยมีการกำหนดความถี่และระยะเวลาในการให้การปรึกษากลุ่มอย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับคอร์เร่ (Corey, 2004, pp. 457-458) ที่มุ่งเน้นการให้การปรึกษากลุ่มให้ครอบคลุม 3 ปัจจัย คือ ความคิด ความรู้สึก และการกระทำ จึงสรุปได้ว่า รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการ

เพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ วิธีการที่ชัดเจน มีการเลือกใช้ทฤษฎีและเทคนิคการให้การปรึกษากลุ่มร่วมกับกิจกรรมกลุ่มอย่างเป็นระบบ จึงทำให้รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการสามารถพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. การเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏที่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการกับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏที่ไม่ได้รับการปรึกษาใดๆ ในระยะก่อนการปรึกษา ระยะหลังการปรึกษา และระยะหลังการติดตามผล

จากผลการวิเคราะห์พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์รายองค์ประกอบของกลุ่มทดลอง พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏรายองค์ประกอบของกลุ่มทดลอง ในระยะหลังการทดลองแตกต่างจากระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกองค์ประกอบ ส่วนในกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในด้านการตั้งเป้าหมายและการวางแผน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในองค์ประกอบด้านอิสระแห่งตนและกล้าตัดสินใจ ด้านการรับรู้ความสามารถของตน และด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ไม่พบความแตกต่างกัน

นอกจากนี้ จากการใช้รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความต้องการความสำเร็จได้ (Klein, 1982, pp. 383-385) เนื่องจากวิธีการให้การปรึกษากลุ่มจะทำให้ผู้รับการปรึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง และสิ่งแวดล้อมจนมีแรงจูงใจในการทำในสิ่งที่ต้องการได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ (Corey, 2004, p. 46)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างได้ เช่น กลุ่มวัยเด็ก กลุ่มผู้ใหญ่ ทั้งในบริบทสถานศึกษา และในสถานประกอบการทางธุรกิจ โดยสามารถนำไปปรับปรุงข้อคำถามให้สอดคล้องเหมาะสมกับกลุ่มต่างๆ

2. รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้ที่จะนำรูปแบบนี้ไปใช้ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะรวมทั้งประสบการณ์ในการให้การปรึกษากลุ่มเป็นอย่างดี และก่อนนำไปใช้ควรมีการทดลองใช้ และปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้วยกระบวนทัศน์วิธีวิทยาเชิงคุณภาพ เพื่อความลุ่มลึกเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากยิ่งขึ้น และนำไปสู่องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับองค์ประกอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อไป

2. นอกจากการตอบแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ควรให้มีการประเมินแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จากบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา เช่น บิดามารดา ผู้ปกครอง อาจารย์ หรือผู้เชี่ยวชาญทางการให้การปรึกษา เพื่อที่จะทำให้ผลการศึกษามีความครอบคลุมหลายด้านมากขึ้น

3. ควรมีการศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เช่น กลุ่มเด็กเล็ก กลุ่มผู้ใหญ่ ทั้งในบริบทสถานศึกษา และในสถานประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้วยวิธีการอื่นๆ เช่น การให้การปรึกษารายบุคคล การให้การปรึกษาแบบครอบครัว หรือการจัดกิจกรรมแนะแนว เป็นต้น

4. ควรมีการติดตามผลแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในทุก 3 เดือน และ 6 เดือน เพื่อศึกษาความคงทนของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และปัจจัยที่ส่งผลต่อความคงทน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *นโยบายการพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา http://www.rajabhatnetwork.com/Default.aspx?paged = 3. (7 กุมภาพันธ์ 2555)

คมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2530). *กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

ไชยรัตน์ ปราณี. (2554). *สรุปสถานการณ์เด็กและเยาวชนในโครงการ Child Watch*. (ออนไลน์). แหล่งที่มา http://www.childwatchthai.org/projects.php. (19 กรกฎาคม 2554)

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลลิสเรล สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2534). *ทักษะการให้บริการปรึกษาการผ่อนคลายและการลดความวิตกอย่างเป็นระบบ เทคนิคการปรึกษาเบื้องต้น*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2545). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 2 วัยรุ่น-วัยสูงอายุ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ศิริรัตน์ แสนยากุล. (2546). *ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระแม่มารีสาธุประดิษฐ์ กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาการแนะแนว สาขาศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2555). *สารสนเทศอุดมศึกษา สรุปจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ปี 2555*. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2555, จาก http://www.Mugao.Th/infodata/46/normal rachapt 55 pdf

เสรี ชัดแช้ม. (2538). ความสัมพันธ์ของรูปแบบและทฤษฎี (2537-2538, พฤศจิกายน – มีนาคม) *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา,* 9(2), (50-69).

Alschuler, A. S. (1963*). Developing achievement motivation in adolescents: Education for human growth.* New Jersey: Educational Technology Publication.

Atkinson, ,J. W. (1966). *Motive in fantasy action and society.* New York: D.Van Nostrand.

Brown, W. T. (1969, February). Consideration of five attitude and achievement factor in successful male undergraduate student in the University of Montana. *Dissertation Abstracts International,* 29, 3411A.

Corey, G. (2004). *Theory and practice of group counseling. (*6th ed.) CA: Thomson Brooks/Cole.

Giovazolias, T. (2005). Counseling psychology and the integration of theory research and practice: A personal account *Counseling Psychology Quarterly*, 18 (2), 161-168.

Hadley, G. R. & Mitchell, L.K. (1995). *Counseling research and program evaluation.* Pacific Grove, CA: Brocks & Cole.

Israelashvili, M. (2008). Group counseling and psychotherapy with children and adolescents: Theory, research, and practice By Shechtman, Z.; Mahwah, NJ; Erlbaum, Lawrence. *International Advance of Counseling,* 30 (2), 128-130.

Klein, S. B. (1982). *Motivation biosocial approaches*. New York: McGraw-Hill.

McClelland, D. C. (1953). *The achievement motive.* New York: Appleton-Century Crofts.

Murray, H. H. (1938). *Explorations in personality.* New York: Oxford University Press.

Tabachnick, B. C. and Fidell, L. S. (2001). *Using multivariate statistics.* (4th ed.) MA: A Pearson Education.

Vidler, D. C. (1977). Achievement motivation *In Motivation in education.* Ball Samuel, New York: Academic.

Weiner, B. (1973). *Theory of motivation.* Los Angeles: California Rand McNally.

Whittaker, J. D. (1970). *Introduction to psychology.* Philadelphia: Sanders.

****